II. évfolyam. Jánosháza, 1908. január hó 12. 2. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Dr. MARTON ADOLF.
Segédszerkesztő:
NOVÁK PÁL

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
Egyes szám RAUCH LAJOS kalapos-üzletében 20 fillérért kapható.

Farsang.

A duhaj jókedvnek, a gond nélküli vigasságnak most volna az ideje, A kalendáriumcsinálók ugyancsak bő alkalmat nyujtottak erre az idén, hosszura szabván a farsangot, csak kár, hogy az emberiség az adott viszonyok közt nem igen élhet ezzel az alkalommal.

Mikor a cipő szorít, nehéz benne táncolni. S hiába a hosszu farsang, amikor még rövid mulatozásra sem telik. Bizony nem telik. És mégis, ha az ember végig néz ma egy bált s látja, hogy minden pazar fényben uszik, az urak elegáns fekete öltözetben, a hölgyek méregdrága, gazdag toalettekben, melyeket nem tesz olcsóbbakká az, a mi belőlük hiányzik -- pedig egy modern női báli ruha ugyancsak csonka öltözék — ha látjuk a költekezést, mely egy mai bálra fordittatik: azt kell hinnünk, hogy mind hazugság, amit a mai inséges időkről beszélnek, irnak.

Azonban a hiánybőséges báli toalett sok mindent elfed. Annyira kivágva nincsen, hogy el ne takarja a szivet. S ha bármennyire is dekoltált a fiatal lány ruhája, azért az apai gondokba betekintést mégse enged. Azokból pedig van elég, több, mint a mennyi kellene. Komor, sötét gondok, melyeket a báli terem csillogó fénye nem képes felderiteni. Ezeket a gondokat a bál nemhogy mulatság létére enyhitené, de sokszor szörnyü mód szaporitja, sőt annyira megbillenti a háztartás és a lélek egyensulyát, hogy a modern félszeg társadalmi felfogások által szorongatott családapát közel viszi a kétségbeeséshez. Ez a háttere a pompás képnek, melyet a báli terem felületes szemlélője oly káprázatosan csábitónak talál, hogy nem ösmervén vagy elfeledvén a viszonyok rosszaságát, amit erről állitanak, mind valótlannak tartja,

A farsanggal járó pompa egyike ama jelenségeknek, melyek karakterizálják közéletünket. Künn a didergő, rongyos alakok, a fillérkeresetet hajszoló, éhes emberek, benn a mennyei élvezeteket áhitozó, kicicomázott felebarátok, akik azzal ámitják magukat, és másokat, hogy ők most — az élet minden gondjairól megfeledkezve — Isten igazában mulatnak és nem is gondolnak arra, hogy a testükhöz ta-

TÁRCA

Kricsi gróf tanulmányai.

— Főbe lőjem magamat? Brr! Milyen rut lesz akkor az arcom! Szerénytelenség nélkül szépnek mondható bajuszom oda repül a konzol közepére és ha Bella eljön, ennek láttára bizonyára elundorodik. Nem! Felakasszam magamat? Pfuj, nem tisztességes embernek való halál! Mérget vegyek? Hm, nagyon is asszonynak való, na és azután nevetséges is gyomorgörcsök közt meghalni! Hopp, megvan már! És nem is rossz ötlet! Ezt a tőrt egyenest a szivembe döföm! Ez nem torzit el és gentlemanlik. Holnap azután a boulevardlapok kürtölni fogják: a fiatal dusgazdag magyar gróf öngyilkossá lett. Szinte kacaghatnám, ha rágondolok, hogy mennyire törik majd a fejüket a zsurnalisztak, miért lettem öngyilkossá. Pedig mily boldog lehettem volna Bella oldalán, Bella oldalán? Na, na, hát elvettem volna őt? Házasságra léptem volna vele? Mintha erre nem is gondoltam volna még! Mit szólt volna ehhez az excelenciás nagynéni, ha egy ballettáncosnőt hoztam volna haza méltóságos unokahugának?

Ilyesmit dünnyögött magában Kricsi gróf egy decemberi napon a reggeli után. Egy óra volt már, a legelegánsabb pongyolában, a legelegánsabb garconlakásban, egy párisi fashionable boulevardon. Kricsi gróf alig harminc éves volt, négyszázezer korona évi jövedelem ura, egészséges, józan, mindenki által szeretett, csinos fiu, ki mindamellett megunta életét, mert Bella, a hires Bella, a második ballerina, nem akarta viszonozni szerelmét.

Monsieur Lemaitre, a háznagy, Kricsi gróf első inasa, elegáns pofszakálra beretvált arccal, halkan, magát meghajtva lépett be.

— Excéllenciás uram, megfeledkezett a virágcsokorról, — szól Lemaitre édeskés, hizelgő hangon.

Kricsi reánéz és arcát figyelmesen fürkészve gondolja magában: Ez a világ legnagyobb tolvaja, ki, ha otthon volna velem, Muki szolgabiró, ugy négy szemközt, már csak a pofája miatt is huszonötöt huzatna rá olvasatlanul. Kiváncsi vagyok, mennyit lophatott azalatt a két év alatt, hogy nálam szolgál.

Hangosan ezután ezt mondta:

— Mindennek vége, Francois! Nem küldök Bellának több virágcsokrot, oly hidegen utasitott el tegnap, hogy bárgyuság volna tőlem, még egyszer közeliteni hozzá.

Monsieur Lemaitre fejét csóválta:

— Ha megengedi excellenciás uram, hogy beszélhessek, sajnálatomat kell kifejeznem, mert oly áldott jó lélekre, oly erényes nőre, ki excellenciádat ugy szivből szeresse, mint Bella, többé életében nem fog találni.

Kricsi meglepetve nézett háznagyára. »Ha ez a tolvaj agyba-főbe dicséri Bellát, akkor kutya van a kertben« — gondolá magában — »azt hiszem, jó lesz a tőrt még eltenni«. És hangosan szólt.

— Honnan tudja ön mindezt, Francois?

— Kegyelmes uram, nekünk szolgáknak több alkalmunk van a megfigyelésre, mint az

Könyvkötészet!

Hodászy Zsigmond
könyvkötészete SZOMBATHELY, Belsikátor, 5. sz. (Kolompár-féle ház.)

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát, izléses és tartós kivitelben. — Vidékieknek postai megbizás mellett vállalok és készitek.

Dobozok, diszkötések, aranybetünyomás, irattartó, képkeretek, és papirkeretek (passepartu') stb. munkákat nagyban és kicsinyben.

Levelekre azonnal válaszolok.

Sürgönycim: Hodászy könyvkötő Szombathely.

padó, bámulatra ragadó ruha ára még nincsen kifizetve.

Az idők folyása kiverte bibliai erejéből azt az igazságot, hogy egyszerű szövet alatt is megfér a nagy kincs: a lélek és a jellem tisztasága. A kedélyes, az igazi mulatság nem függ a ruhától, sőt az erőt meghaladó költekezés, melyet ruhára és egyéb fényüzésekre forditunk, csak elrontja a mulatságot. Még az is, aki nem önmaga keresi a pénzt, melyet a tulságosan drága toalettért adnak, elkeseriti magának élete legédesebb, legkedvesebb perceit, ha arra az áldozatra gondol, melyet szerető és szeretett apja csak végső megfeszités árán hozhatott. De még azok is, kiket a viszonyok mostohasága nem érintett, nem türhetik bizonyos lelki furdalás nélkül a gondolatot, hogy mi sok nyomort, inséget, bút-bánatot enyhithettek volna, ha a mutatós foszlányokra pazarolt pénzt nemesebb célokra forditották volna.

Elég volt már talán a pazarlásnál s az elégnél több a fényüzésből, melyben senkinek sem telhet gyönyöre, igazi lelki gyönyöre, a késői megbánás kedélyt, szivet ölő panaszai nélkül. Az idő rég azt dörögte már a gondatlan utas fülébe: »Megállj!« Orvtámadónak hittük és lélekszakadozva rohantunk előre. Pedig jóakaró, intő szóval volt, mely a közeli meredélyre figyelmeztetett.

Álljunk meg! Egy lépéssel odább talán már hatalmunkban sem lesz akaratunk. Egyszerüsitsük szokásainkat. Pótolja az izlés a duslakodó pazarlást. Álljon a versengő fényüzés helyére a kedély. A dicsvágy légvárai helyett épitsünk inkább menhelyet a közhasznu jótékonyságnak.

Heti krónika.

Adomány. Lövinger Ignác, az izr. hitközség elnöke 50 koronát adott át jan. 5-én Weisz Salamon hitk. jegyzőnek, hogy a szegények közt ossza szét. Ily inséges időben a szegények hálával adóznak az ily nemeslelkü adakozóknak.

Az uj uzsoratörvény. Épen két hónap előtt hivtuk fel egy vezércikkünkben a közönség figyelmét azon vidéki takarékpénztárakra, melyek Strohman aegise alatt családias jelleget öltve, végzik manipulációjukat a saját zsebjükre és a közönség kiszipolyázására. Az igazságügyminiszter az uzsoráról és káros hitelügyletekről szóló 1893. XXX. t.-c. módositása és kiegészitése cimén törvényjavaslatot terjesztett be. Erre vonatkozólag a »Vasvármegye« 1908. jan. 10-iki számában a következőket irja: »A sok előny mellett azonban az uj uzsoratörvény sem lesz képes védelmet nyujtani azok ellen a vérszopók ellen, akik sohasem személyesen, hanem mindig strohmann utján fosztják ki áldozatukat. A strohmann, ha rajt veszt, börtönre kerül, de mit bánja ő azt, neki se becsülete, se hitele, ez a foglalkozása. Az uzsorás marad a jóhiszemü harmadik. Az uzsoravétségek elbirálásánál a szabad birói mérlegelésnek van helye, de hiába, ha az uzsorás meg nem fogható. Olvasóink figyelmébe ajánljuk a »Vasvármegye« jan. 10-iki számának vezércikkét. Üdvös lesz a közönségre, ha megszivlelik tanácsunkat és nem lesz a pusztában elhangzó szó. Csak a szamár ember tanul a maga kárán, mig az ökos a másén.

Hónapos vásár elég nagy volt s látogatott. Sertéspiacunk már kicsinynek bizonyult, lenyult a Mária-kert elé. Vételkedv nem igen volt.

Hogyan készül a népdal? A fonókban, fosztókban valaki elkezdi a többi me tanulja... Felhivjuk az olvasóink figyelmét a szerkesztői üzenetekben közölt versre, melyet bár névtelenül küldöttek be hozzánk, mégis közlünk, mert a meleg érzés és a megkapó igazság, amely benne rejlik, arra késztet bennünket, hogy olvasóinkkal is megismertessük.

Tanitóink öröme. Hosszu ideig tartó várakozás után végre megkapták a róm. kath. elemi iskola tanitói a várva-várt fizetéskiegészitési állam segélyt. És pedig: Polgár István 400 koronát, Fehérné, Mernyei Margit 385 koronát, Novák Pál 800 koronát és Fehér István 300 koronát.

A farsang. Örülhetnek a mulatni vágyók. Itt a farsang; és pedig a javából való. Nyolc hétig fog tartani. Amint értesülünk, az összes valamire való körök és egyletek rendeznek mulatságot s reméljük, hogy mindegyik jól fog sikerülni. A legényeknek lesz alkalmuk menyasszonyt keresni és a lányok, — ha egy kicsit ügyeskednek, mind férjhez mehetnek a hosszu farsangon. — Majd meglátjuk, kik életre valók.

---

uraknak, kik csak a kendőzött arcot látják. Mademoisella Bella nagyon szegény és mégis az erény mintaképe, kevés fizetésével magát és anyját fentartja és a hányszor neki virágot hoztam, szüzies szemei fellobogtak, hogy vaknak kellett volna lennem, ha észre nem vettem volna, mennyire szereti Önt.

»E szerint — gondolta magában Kricsi gróf — Bella nem tisztességes, engemet nem szeret, hanem titkón szeretőt tart.«

— És milyen jószivü ő nagysága, — folytatja Monsieur Lemaitre dicsekedve, — oly előzékeny még mi szegény cselédek iránt is, oly kegyes és jószivü, hogy valahányszor virágcsokrot vittem neki, mindig öt frank borravalót adott.

Kricsi felpillantott és egyszerre csak hangosan elkacagta magát.

— Oh, Monsieur Lemaitre, maga kitünő ember, megfulladok nevettemben, oh, oh!

Lemaitre csodálkozva nézett urára.

— Na, na, Francois, ne haragudjék, megmentette életemet! Majd megnézem, milyen hat kendőzetlen állapotában ez a világ! Legyen csak szives átmenni, a fodrászhoz és egy segédet hozzám felküldeni.

Monsieur Lemaitre mélyen meghajtja magát és távozik.

— Oh az ostoba tolvaj! — nevetett magában Kricsi gróf, — Bellának 300 frank havi fizetése van, egyéb jövedelemmel nem bir és ebből 150 frankot költ borravalóra csak az én inasom számára és ez most elhitetné velem, hogy 150 frankból tisztességesen megél édesanyjával. Oh, Monsieur Lemaitre, ön megmentette életemet. Ha ön dicséri Bellát, akkor Isten veled Csobánc! De egyben igaza van! Az ő szemén keresztül akarok mindent látni. Az ő kartársai bizonyára többet tudnak Belláról, mint a Jockey-klubban. Ah, felélek megint, ily mulatságot alig vártam mára.

Esti hat óra volt, mikor Lemaitre ur előtt egy második hozzá teljesen hasonló Mr. Lemaitre állott, a fodrász álszakála és az eredeti Lemaitre livréöltönye segitségével.

— Kedves Francois, — mondá most Kricsi gróf nyájas hangon; tudja, hogy én magyar ember vagyok, az az olyan fél barbár féle.

— Oh, kérem — ellenzi Francois.

— Biz ez ugy van Mr. Francois; tudja, hogy én olyan országból való vagyok, hol paprikából kenyeret sütnek és ahol a szolgabiró nagyobb ur, mint maguknál a köztársaság elnöke.

— Horrible! — csodálkozott Mr. Francois.

— De azért aztán bolondos is vagyok. Lássa, ma nekem az a bolond ötletem támadt, hogy magát ide bezárom a szobába és ha véletlen haza jövén, többé itt nem találom: lehetséges, hogy felkeresem és főbe lövöm! Tudja, én kissé bolondos vagyok!

Monsieur Lemaitre jónak látta magát ura bolondos szeszélyének alávetni és tiz perc mulva az eredeti Lemaitre ura divánján nyujtózkodott, mig hű képmása a boulevardon sétált.

(Folyt. köv.)

Pártoljuk a vakok iparát!

A dunántuli vakok egyletének fiókintézete a nagyközönség kényelmére, Szombathelyen, a Legáth-féle bérpalotában elárusitóhelyet létesitett, hol a vakok készitményei, u. m. kefék és harisnyák nagy választékban és olcsó árban vannak raktáron. Ezen üzletben nádszékek befonása is elfogadtatik és elkészités után a házhoz szállittatik. Viszont elárusitók engedményben részesülnek. Mindennemü felvilágositással, árjegyzékkel szivesen szolgál az intézet gondnoksága Mező utca 33 szám alatt, hol az ipartelep is bármikor megtekinthető. Ezen humánus célu emberbaráti intézményt a fogyasztó közönség szives jóakaratu támogatásába ajánljuk.

A gonosz mostoha. Egy árva gyermekről szól e dal. — Kinek, mióta édes anyját eltemették, azóta csak szenvedés és nélkülözés jutott osztályrészül. Aki nélkülözve édes anyja lágy szavát, forró ölelését és édes csókját, kinban és gyötrelemben él. Kinek veres a jutalma, szitok az altató danája. Akin végre megesett a jó szomszédok szive s a következő levelet írták: »Tekintetes Csendőrségnek Helyben. Kötelességemnek tartom megemlíteni, hogy Lövinger Ignác úr gulyásuknak van egy kis árva leányok kit a mostoha anyja annyira üti-veri, hogy egy állatnak is sok volna, mikor üti a száját befogja, hogy a szomszédok oda ne álljanak a csodajára és tessék figyelemmel kiserni, hogy ennek eleget vegyék mert már a kis lány félig nyomorék. Erőszakkal el akarják emészteni. Kérem szigoruan elbánni vele. Tisztelettel N. N. — A csendőrség a mostohát megdorgálta, és intézkedett hogy a gyermeknek ezután ne történhessék baja.

Az első fecske. Az idei balok sorát a »Katholikus Kör« fogja megnyitani. — 26-án hangverseny-nyel egybekötött táncmulatságot rendez, amelynek sikere remélhető legmeltóbb lesz ahhoz a buzgó munkához, amelyet a rendezőség már is kifejt, a minél nagyobb siker érdekében. A jelekből itélve, ez a bál egyike lesz a farsang legsikerültebb és leglátogatottabb mulatságainak. A hangverseny műsora a következő: 1. Népdalok. Énekli a »Kör« énekkara. Vezeti Novák Pál tanitó. 2. Tóth Kálmán — A nép. Szavalja: Zukovics József. 3. Varadi Antal — Melyiket. Szavalja: Sik Irmá k. a. 4. Farkas Imre — Fehér galamb. Szavalja: Nagy Margit k. a. 5. Felolvasás. Tartja: Poller József kaplán úr. 6. Rudnyánszky Gyula — Tündérek. Szavalja: Sik Erzsi k. a. 7. Gobel Minka — Anyaföld. Szavalja: Sik Lajos. 8. Petőfi — Szeget-szeggel. Szavalja: Jakab Károly. 9. Népdalok. Énekli a kör énekkara. 10. Jakab Ödön: A két örökös. Szavalja: Novák Pál tanitó.

Még akkor is. A biróság — már régebben — egy dukai lakos vagyonat zárgondnokság alá helyezte s a gondnoksággal Borsos István községbirót bizta meg. Azonban — a gondnokság alá helyezett — titokban mégis prédálta pazarolta a vagyont. Mikor végre annyira merész lett, hogy a méhes padlását és a melegház ablakait is leszedette és eladta, akkor a zárgondnok feljelentette őt, mire a hatóság meginditotta ellene az eljárást.

Volt pisztoly — nincs pisztoly. Kedves kis jószága volt Horváth Istvánnak. — a forgópisztoly, amely már ott hevert töltött állapotban a láda fiában. Egy kicsit meg is rozsdásodott. A napokban megakarta próbálni, hogy jó-e még? Kiment az udvarra és lövöldözni kezdett vele, de rosszkor, mert épen akkor ment arra egy csendőr, aki rögtön elkobozta tőle a pisztolyt és fel is jelentette őt jogtalan fegyvertartásért.

A kis gonosztevő. Hoffmann Endre 13 éves makkói születésü lelenc-gyermek, aki nevelés végett Török Józsefné gondjaira volt bizva, a folyó hó 6-án egy őrizetlen pillanatban nevelő anyjának zárt szekrényét felnyitotta és abból körülbelül 18 korona készpénzt ellopva megszökött. Hogy hova ment, azt még nem sikerült kikutatni. A csendőrség a kis gonosztevőt feljelentette, a Szombathélyi Királyi Ügyészségnél. Kézre keritése iránt a a hatóság intézkedett.

Hozzászólás c. cikkünk helyszüke miatt kimaradt.

Évi közgyülés. A »*Jánosházai keresztény Szociális Egyesület*« folyó hó 12 én, azaz vasárnap délután 3 órakor tartja évi rendes közgyülését a kaszárnya egyik termében.

Az ujonnan megválasztott képviselőtestület jan. 5-én tartotta első alakuló gyülését, ami példás rendben ment végbe.

Polgári leányiskola Tapolcán. Apponyi Albert gróf vallás és közoktatásügyi miniszter a tapolcaiak küldöttségének megigérte, hogy 1909-ben polgári leányiskolát szervez ott.

Kiállitás Keszthelyen. 1909-ben Keszthelyen rendezendő kiállitás céljaira Kossuth Ferenc kereskedelmi és Darányi Ignác földmivelésügyi miniszterek közel 50 ezer korona hozzájárulást helyeztek kilátásba.

A tüdővész pusztitása hazánkban. A belügyminiszter jelentése szerint 1905-ben Magyarországon tüdővészben elhalt 76.545 egyén. A magyar birodalomban 1997 szeptember havában gümőkórban elhalt 4468 egyén. Ebből a Dunántulon esik 480. E szám [illegible] hatóságok szerint igy oszlik meg: Baranya vármegye 61, Pécs városa 18, Fejér vármegye 41, Székesfehérvár városa 8, Győr vármegye 23, Győr városa 6, Komárom vármegye 31, Komárom városa 3, Moson vármegye 33, Somogy vármegye 98, Sopron vármegye 66, Sopron városa 13, Tolna vármegye 45, Vas vármegye 90, Veszprém vármegye 51, Zala vármegye 101. Vas vármegye a szomoru statisztikában a 3-ik helyen áll.

1908. Az uj esztendő a keresztény időszámitás szerint az 1908-ik. Szökőévnek nevezi a naptár ezt az évet, amely 366 napból áll, mert februáriusnak szökő napja lesz. Az uj év a világ évrendje szerint az 5668—2660-ik, a vizözön vége óta az 5345-ik, Róma alapitása óta 2658-ik, Mohamed menekülése óta 1326-ik, őseink első megjelenése óta a mai Magyarországban 3013-ik, Szent István trónra jutása óta 911-ik, Magyarországnak az európai független államok közé való soroztatása óta a 908-ik, a habsburgi háznak a római császárok trónjára jutása óta a 635-ik s amióta az ausztriai ház szakadatlanul uralkodik Magyarországon a 380-ik, I. Ferenc József uralkodása óta a 60-ik, Kossuth Lajos születése óta a 106 s az 1849-iki alkotmány behozatala óta a 60-ik. — Az esztendő szerdán kezdődik és csütörtökön ér véget. Az év közepe julius 2-ára esik. A farsang az uj évben igen hosszu lesz. Vizkereszt napjától hushagyó keddig, vagyis január 7-től március 3-ig, tehát 57 napig tart. Hamvazó szerda március 4-ére esik, a husvét április 19-én, a pünkösd junius 7-én lesz. A nemzeti ünnepek közül március 15-ike vasárnapra esik, Szent István napja csütörtökre, Kossuth Lajos születésnapja (szeptember 19.) szombatra október 6-ika pedig keddre esik.

Azt beszélik . . .

Azt beszélik, hogy a jánosházai vadászat nem kezdődött rosszul, de jól vézgődött.

Azt beszélik, hogy a devecseriek nemcsak Schillert tudnak forditani.

Azt beszélik, hogy a jánosházi legény nem hegedüszóra, hanem csipővashangra táncol.

Azt beszélik, hogy minden Pásztor utcai menyecske uj csipővasat vett.

Azt beszélik, hogy a jánosházai nyulak büszkék, — hogy el tudtak futni.

NYILTTÉR.

(Az e helyen közlöttekért felelősséget a szerkesztőség nem vállal.)

Kérelem a jánosházai izr. hitközség t. elnökségéhez.

Hatvan korona adót vetettek ki reám, az özvegy asszonyra, kinek magának kell megkeresni a mindennapi kenyerét. Egyedül vágyok, elhagyatva. Nem értesitett senki, mikor van az adókivetés, mikor kell ellene fellebbeznem. Ezen utat kellett választanom hogy meghallgassák panaszom s tekintettel legyenek egy szegény özvegy asszonyra. Nekem nincs annyi jövedelmem, mely után annyi adót fizethetnék, hisz férjem után adósság maradt 6000 frt, azt maig is törlesztem. Krajcáros boltom van, hát azért van annyi ellenségem, hát azért akarnak annyi terhet reám róni, hogy alatta összeroskadjam. Nincs nekem senkim, ki kenyeret adna, ki gondoskodnék rólam, hogy éhen ne haljak. Az a 60 korona sok, annyit nem fizethetek, legyenek belátással irántam, fizetek annyit, amennyit tudok. Az Isten is pártfogásába veszi az özvegyeket s árvákat, jusson ez eszükbe.

Tisztelettel:

özv. Falczer Mánóné.

Szerkesztői üzenetek.

Ismeretlen — Helyben. — A magyar népköltés gyöngyeit remekiróink már összegyüjtötték és ki is adták diszkötésben. Hogy az Ön által rejtegetett gyöngyöket nem fedezték fel, arról nem tehetünk. Hogy azonban mindenki megismerhesse egy névtelen nagyság tehetségeit, kéréséhez hiven közöljük müvét.

Mit ér?

Emeletes, büszke palotában lakom.
A viskók lakói elég balgatagon
Irigylik nagyon.

Hogyha ugy utközben elmennek mellette,
Gazdag, elégedett lakót vélnek benne,
Boldogsággal telve.

Pedig nem palota az én lelkem vágya
Zöld salus, akácfás, csipkerózsás házba
Jár a lelkem álma.

Hol titkolt szerelem sorvadozik árván,
Hol az én galambom boldogsága árán
Évek óta vár rám.

Mit ér a rabnadár fényes kalitkája
Mikor olyan árva, ha szerelmes párja
Nincs melléje zárva.

Mit ér a palota fényes büszkesége
Hogyha nem adatott édes lelki béke
Az ember szivébe?

Kérem a főszerkesztő urat ha érdemesnek találja e verset tetesse ki a Jánosháza és Vidéke ujságba, maradtam kiváló tisztelője Sz. I.

Gabona-árak.

— 1908 január 8-án —

Salsberger Rudolf ur jelentése szerint:

Buza	11·60	11·70	korona.
Rozs	11·30	11·35	»
Árpa	7·80	8·—	»
Zab	7·70	7·75	»
Tengeri	7·30	7·50	»

Az irányzat lanyha.

FRANCK: „ENRILO"-kávéja!

Annak a sok **háziasszonynak**, akik a babkávét **drágálják** és épen ezért még máig sem szoktak a **mindennapi** reggeli kávéhoz, ajánljuk, hogy próbálják meg

Farnck Enrilo-kávéját.

Ezt az Enrilo-kávét egészen tisztán, babkávé és minden más segédkávé nélkül is haszálhatják.

Egyetlen főzőpróba után minden takarékos háziasszony meggyőződik majd arról, hogy az Enrilo-kávéja igazán jó és nagyon olcsó.

Franck: Enrilo-kávéja tej hijján is — mint fekete kávé az egész család reggelijéül szolgálhat, amint manspság a katonaságnál sokfelé használják is.

Teljesen pótolja az ártalmas pálinkaivást és a rántott levest, ammellett még **sokkal olcsóbb, egészséges és izletes is**; sőt mi több hidegen (lehetőleg jégbehütve) nyáron a mezei munkásoknak igen kellemes, üditő szomjcsillapitó.

Franc: Enrilo-kávéját minden füszeres boltban: falun-városban egyaránt megkaphatja

½ kilós csomagban 55 fillérért,
¼ kilós csomagban 24 fillérért.

El ne mulassza tehát, tisztelt Háziasszony, hogy próbát tegyen vele és kérjen a boltban mindig határozottan

FRANCK-fele ENRILO-kávét,

amellett ügyeljen aláirásunkra és védjegyünkre.

Tisztelettel

Franck Henrik Fiai
Kassa.

Kassa, Zágráb.

Igen tisztelt háziasszony!

Igen kérjük, szivesked jék a valódi: Franck: kávé-pótlék minőségét megpróbálni és összehasonlítani, akkor rögtön meg fogja érezni, hogy:

Miért — régóta mindenkit ez sok oldal ól,
Miért — utánozták oly gyakran a mi cimkéinket!

Azonban utánzatokkal nem lehet jó kávét főzni és azért Ön is, tisztelt háziasszony, nagyon helyesen cselekszik, ha megmarad a régóta bevált valódi: Franck: kávé-pótlék mellett, melynek finom minősége egyedül képes Önt tartósan kielégíteni.

A valódi: Franckoknak:, amely a kassai és a zágrábi gyárakból vagy, az ismertetőjelet: a szem védjegy és szem aláírás

Franck Henrik Fiai
Kassa

Kassa, 1911 II. w.

Nyomatott Dinkgréve N. könyvnyomdájában Celldömölk.